1950
నవంబర్, 30

సేత్ ప్రేమ్ చంద్ సత్రామ్ దాస్

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్

(సయ్యద్ ఫజల్ అలీ, ముఖర్జీ మరియు చంద్రశేఖర అయ్యర్, న్యాయమూర్తులు.)

బీహార్ సేల్స్ ట్యాక్స్ యాక్ట్ (బీహార్ అమ్మకపు పన్ను చట్టం) (VI ఆఫ్ 1944) సెక్షన్ 21 (3) – హైకోర్టు , బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ వారిని కేసును తీసుకోమని చెప్పుటను నిరాకరించు ఉత్తర్వులు – ఫెడరల్ కోర్టులో అప్పీల్ వేయుట – దావా నిర్వహణకు తగినది – లెటర్స్ పేటెంట్ పాట్నా హైకోర్టు – క్లాజ్ 31 – తుది ఉత్తర్వు – హైకోర్టు యొక్క సలహా , సంప్రదింపుల పరిధినుపయోగించి జారీ చేసే ఉత్తర్వు.

అమ్మకపు పన్ను చట్టము , 1944 లోని సెక్షన్ 21 (3) కింద , బీహార్ రెవెన్యూ బోర్డ్ వారిని కేసు తీసుకోమని, దానిని హైకోర్టుకు సూచించమని వేసిన దరఖాస్తును పాట్నా హైకోర్టు తన ఉత్తర్వులో కొట్టి వేసినపుడు అట్టి ఉత్తర్వుపై ఫెడరల్ కోర్టులో ఎలాంటి అప్పీలు వేయబడదు. అటువంటి ఉత్తర్వు పాట్నా లెటర్స్ పేటెంట్ లోని క్లాజు31 క్రింద "తుది ఉత్తర్వు" కాదు.. హైకోర్టు వ్యక్తపర్చిన అభిప్రాయం మేరకు రెవెన్యూ బోర్డు వారు తన అంతిమ ఉత్తర్వు జారీ చేసిననూ సదరు హై కోర్టు వారు ఉత్తర్వు సెక్షన్ 21 (3) క్రింద సలహా మాత్రమే అయి అట్టి ఉత్తర్వు కక్షిదారుల హక్కులకు భంగము కలుగుటగాని లేక ప్రభావితం చేయుటగాని ఉండదు. చెప్పబడిన క్లాజు యొక్క అర్థములో , హైకోర్టు అప్పీలేట్ లేక ఒరిజినల్ పరిధిని ఉపయోగించి జారీ చేసిన ఉత్తర్వు కాదు.

శ్రీ మహంత్ హరిహర్ గిర్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ , బిహార్ మరియు ఒరిస్సా (A.I.R. 1941 Pat. 225) టాటా ఐరన్ మరియు స్టీల్ కంపనీ వర్సెస్ చీఫ్ రెవెన్యూ అథారిటీ , బాంబే (50 I.A.212) వర్తించును.

ఫిరోజ్ షా కాకా ఖేల్ వర్సెస్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ కమిషనర్ , పంజాబ్ (AIR 1931 Lah. 138) ఆమోదించబడలేదు.

అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 61/1950.

పాట్నా హైకోర్టు వారు (అగర్వాల్ సి.జె మరియు మెరిడెత్ జె.) తేదీ 09.09.1948 నాడు M.J.C. నం. 5/1948 లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకముగా ఈ అప్పీలును దాఖలు చేసిరి. ఒరిజినల్ గా ఫెడరల్ కోర్టు అప్పీల్ నెం.71/1948 గా , ఆ హైకోర్టులోని లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీలు క్లాజు 31 కింద ఫెడరల్ కోర్టుకు అప్పీలు చేసుకొనుటకు తగిన కేసు అని పాట్నా హైకోర్టు వారు జారీ చేసిన సర్టిఫికేట్ పై దాఖలు కాబడినది.

అప్పీలుదారు యొక్క న్యాయవాది – హెచ్.పి. సిన్హా (ఎస్.సి. సిన్హా) అతనితో)

ప్రతివాది యొక్క న్యాయవాది – ఎస్.కె. మిత్రా (ఎస్. ఎల్. చిబ్బర్) అతనితో)

తేదీ 30.11.1950 నాడు ఫజల్ అలీ , న్యాయమూర్తి గారిచే తీర్పు వెలువరించబడెను.

ఫజల్ అలీ , జడ్జి:– ఇది 9 సెప్టెంబర్, 1948 నాటి పాట్నాలోని హై కోర్ట్ వారు జారీ చేసిన ఉత్తర్వు నుండి వచ్చిన అప్పీల్. ఇది బీహార్ సేల్స్ ట్యాక్స్ సెక్షన్ 21 (3) కింద కేసును తెలియజేయడానికి రెవెన్యూ బోర్డును ఆదేశించుటకు నిరాకరించింది. పన్ను చట్టం, 1944 (1944 చట్టం VI), ఆ చట్టం కింద చేసిన మదింపుకు సంబంధించిన కేసు.

బీహార్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ 1944లో ఆమోదించబడింది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం, "చట్టం ప్రారంభానికి ముందు సంవత్సరంలో రూ. 5,000/– స్థూల టర్న్ ఓవర్ దాటిన ప్రతి డీలర్ ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ప్రకటించిన తేదీ తర్వాత అమ్మకాలు అమలులోకి వస్తాయి." చట్టం కింద డీలర్ , సరుకులు మరియు విక్రయాల నిర్వచనాలకు సంబంధించి , సెంట్రల్ పబ్లిక్ వర్క్స్ డిపార్ట్‌మెంట్ మరియు ఈస్ట్ ఇండి యా రైల్వేకు సంబంధించి కాంట్రాక్ట్ పనిని విస్తృత స్థాయిలో చేస్తున్న అప్పీలుదారు సెక్షన్ 4 పరిధిలోకి వస్తాడనేది వివాదాస్పదం కాదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 7, "ఏ డీలర్ కూడా చట్టములోని సెక్షన్ 4 కింద పన్ను చెల్లించే బాధ్యత వహిస్తూ , చట్టం కింద రిజిస్టర్ చేయబడి, రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ కలిగి ఉంటే తప్ప , డీలర్‌గా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించకూడదు" అని తెలుపును. ఈ నిబంధనను అనుసరించి , అప్పీలుదారు రిజిస్ట్రేషన్ కోసం 1944 డిసెంబర్ 19న ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశాడు మరియు అతనికి 21 డిసెంబర్ 1944న రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ జారీ చేయబడింది. అక్టోబర్ 8, 1945న సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ నోటీసును అప్పీలుదారుకు జారీ చేశారు. దానిలో నవంబర్ 10, 1945న తన ఖాతాలను సమర్పించాలని మరియు పన్నుతో పాటు అతనిపై అంతిమంగా అసెస్‌మెంట్ చేయాల్సిన మొత్తంలో ఒకటిన్నర రెట్లు మించకుండా జరిమానా ఎందుకు విధించకూడదిగా

కారణం చూపాలని కోరుతూ అప్పీలుదారుకు చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (5) ప్రకారం, నోటీసు జారీ చేయబడినది. నోటీసు ఇవ్వబడిన సెక్షన్ 10 (5) నిబంధన , ఈ విధంగా ఉన్నది:-

"తనకు అందిన సమాచారం ప్రకారం , ఏదైనా డీలర్ ఏదైనా కాలానికి సంబంధించి ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉందని కమిషనర్ సంతృప్తి చెందితే మరియు రిజిస్ట్రేషన్ కోసం దరఖాస్తు చేయడంలో ఉద్దేశపూర్వకంగా విఫలమైతే, కమిషనర్, డీలర్‌కు తన తీర్పు మేరకు, డీలర్ నుండి చెల్లించాల్సిన పన్ను మొత్తం , ఏదైనా ఉంటే , అటువంటి కాలానికి మరియు తదుపరి అన్ని కాలాలకు సంబంధించి వినడానికి , తన శ్రేష్టమైన తీర్పుతో అంచనా వేయడానికి , డీలర్‌కు సహేతుకమైన అవకాశాన్ని ఇచ్చి, డీలర్‌ని ఆదేశించాలని కమిషనర్ ను కోరవచ్చును . అలా అంచనా వేసిన మొత్తానికి అదనంగా పెనాల్టీ ద్వారా చెల్లించవలెను. అది మొత్తానికి ఒకటిన్నర రెట్లు మించకూడదు."

అప్పీలుదారు ఈ నోటీసుకు ప్రతిస్పందనగా సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ ముందు హాజరయ్యాడు , అయితే 1946 మార్చి 16 వరకు అనేక వాయిదాలు పొందాడు . మరియు చివరికి హాజరు కావడంలో విఫలమయ్యాడు. ఆ తర్వాత , అతను సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ ద్వారా ట్యాక్స్ అంచనా వేయబ డెను, అతని శ్రేష్టమైన తీర్పు ప్రకారం , రూ. 4,526-13-0 పన్నుగా మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (5) ప్రకారం, అంచనా వేసిన మొత్తానికి ఒకటిన్నర రెట్లు జరిమానా కట్టాలని ఆదేశించబడెను . అప్పీలుదారు తనపై విధించిన మదింపు ట్యాక్స్ మరియు పెనాల్టీకి వ్యతిరేకంగా కమీషనర్‌కి అప్పీల్ చేసాడు , కానీ అతని అప్పీల్ 6 జూన్ , 1946న కొట్టివేయబడింది. ఆ తర్వాత అతను కమీషనర్ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా రెవెన్యూ బోర్డ్‌కు రివిజన్ కోసం ఒక పిటిషన్‌ను దాఖలు చేశాడు , కానీ అది మే 28, 1947న కొట్టివేయబడింది. అతను మే 28వ తేదీ నాటి ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టంలోని కొన్ని ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు సూచించడానికి రెవెన్యూ బోర్డును ఆశ్రయించెను, అయితే బోర్డు సభ్యుడు Mr. N. బక్షీ, 4వ డిసెంబర్ 1947 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా, ఈ క్రింది పరిశీలనలతో పిటిషన్‌ను తిరస్కరించారు:-

"నాకు ముందున్నవారు జారీ చేసిన ఉత్తర్వుపై సమీక్షకు ఎటువంటి కేసు లేదు. సూచన అవసరం లేదు."

చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం, బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ హైకోర్టుకు సూచన చేయడానికి నిరాకరిస్తే , దరఖాస్తుదారు అటువంటి తిరస్కరణకు వ్యతిరేకంగా హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు . మరియు అలాంటి తిరస్కరణ సమర్థించబడిందని సంతృప్తి చెందకపోతే హైకోర్టు , బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ అట్టి కేసును పేర్కొనమనియు మరియు దానిని హైకోర్టుకు సూచించ మని కోరవచ్చును . "అటువంటి ఏదైనా కేసు విచారణపై హైకోర్టు దాని ద్వారా లేవనెత్తిన చట్టం యొక్క ప్రశ్నను నిర్ణయిస్తుంది మరియు అటువంటి

నిర్ణయాన్ని ఏ కారణాలపై స్థిరపర్చిరో తెలుపుచూ దాని తీర్పును వెలువరిస్తుంది మరియు బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి తీర్పు కాపీని కోర్టు ముద్రతో పంపుతుంది అని కూడా సెక్షన్ తెలుపును. ....మరియు బోర్డు తదనుగుణంగా కేసును పరిష్కరించాలి." ఈ సెక్షన్‌కు అనుగుణంగా , ఒక కేసును పేర్కొనడానికి మరియు దానిని హైకోర్టుకు సూచించుటకు రెవెన్యూ బోర్డును ఆదేశించాలని అప్పీలుదారు హైకోర్టును ప్రార్థించాడు. ఈ దరఖాస్తును పరిశీలించిన హైకోర్టు, బోర్డు సభ్యుడిని తనకు ముందున్నవారు జారీ చేసిన ఉత్తర్వును సమీక్షించమని కోరలేదని , కేవలం ఒక కేసును పేర్కొనమని మాత్రమే పరిశీలించి సూచించారని తెల్పుచూ, ఈ క్రింది ఆదేశాలు ఇచ్చింది:-

"అందువలన, ఒక కేసును పేర్కొనడం కోసం లేదా దరఖాస్తును ఆమోదించడానికి తిరస్కరించే సరైన ఉత్తర్వు కోసం, తప్పనిసరిగా బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూకి వెళ్లాలి."

బోర్డు ఈ విషయాన్ని మరల విని , అప్పీలుదారు దరఖాస్తును తిరస్కరించింది మరియు కేసు గా పేర్కొనడానికి మరియు దానిని హైకోర్టుకు సూచించడానికి నిరాకరించింది. అప్పీలుదారు, రెవెన్యూ బోర్డు కేసును తెలియజేయాలని కోరుతూ హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేసాడు , అయితే ఈ దరఖాస్తు సంక్లిప్తముగా తిరస్కరించబడింది. ఆ స్థితిలో అప్పిలెంటు ఫెడరల్ కోర్టుకు అప్పీలుచేసుకొనుటకు గాను హై కోర్టుకు అనుమతి కోసం అభ్యర్థించగా ఫిరోజ్ షా కాకా ఖేల్ వర్సెస్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ కమీషనర్, పంజాబ్ మరియు NWFP (AIR 1931 Lah. 138) లో లాహోర్ హైకోర్టు యొక్క ఫుల్ బెంచ్ నిర్ణయాన్ని అనుసరించి , ఫెడరల్ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి హైకోర్టు అనుమతిని మంజూరు చేసింది . అనుమతి మంజూరు చేస్తూ హై కోర్టు తన ఉత్తర్వులో ఒక ప్రశ్న లేవనెత్తినది అనగా లాహోర్ కేసులో ప్రివీ కౌన్సిల్‌కు తీసుకున్న అప్పీల్‌లో, అనగా అప్పీల్ యొక్క యోగ్యతపై అభ్యంతరం లేవనెత్తిం ది, అయితే ప్రివీ కౌన్సిల్ అప్పీల్ లో యోగ్యతల ఆధారంగా అప్పీల్ ను కొట్టివేస్తూ, ఈ క్రింది పరిశీలనలు చేసెను:

" అభ్యంతరం తీవ్రమైనది. ప్రస్తుతం ఉన్నటువంటి అప్పీల్‌కు వాస్తవంగా ఆదాయపు పన్ను చట్టం ద్వారా అధికారం లేదు. ఒకవేళ ఉన్నట్లయితే, లాహోర్ హైకోర్టు యొక్క లెటర్స్ పేటెంట్ క్లాజ్ 29 ప్రకారం అది సమర్థించబడాలి కారణం , హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ప్రారంభిక అధికార పరిధిని అమలు చేయడంలో చేసిన తుది తీర్పు , డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్‌గా ఉండాలి. మరియు ఈ ప్రస్తుత అప్పీలు పూర్తి ధర్మాసనం ద్వారా సమర్థించబడుతోంది. బోర్డు ముందు ఈ ప్రశ్న పూర్తిగా వాదించబడలేదు మరియు లార్డ్ షిప్స్ తదనుగుణంగా దానిపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయ కుండా ఉన్నారు ." (AIR 1933 PC 198.)

అప్పీలుదారుకు సెలవు మంజూరు చేయడంలో హైకోర్టు ప్రధానంగా లాహోర్ హైకోర్టు అభిప్రాయాన్ని ప్రివీ కౌన్సిల్ తప్పుగా భావించకపోవడం వల్ల ప్రభావితమైనట్లు కనిపిస్తోంది.

ఈ కోర్టులో అప్పీల్ విచారణ ప్రారంభంలో , ఈ అప్పీలు సమర్థమైనది కాదని ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది ప్రాథమిక అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు మరియు ఇరుపక్షాల వాదనలను విన్న తర్వాత, మేము. వ్యక్త పరిచిన అభ్యంతరం సమర్దనీయమైనది సరియైనదని మా అభిప్రాయం.

ఆదాయం పన్ను చట్టం సెక్షన్ 66(3) , (మాముందున్న చట్టం సెక్షన్ 21 కు సమానమైనది) ప్రకారం ఆదాయం పన్ను కమీషనరు గారికి కేసు తీసుకోమని ఆదేశించుటకు హై కోర్టులో దాఖలు చేసిన దరఖాస్తును హై కోర్టువారు కొట్టివేస్తూ ఇచ్చిన ఉత్తర్వు పైని , పాట్నా హైకోర్టు లెటర్స్ పేటెంట్ క్లాజ్ 31 ప్రకారం కౌన్సిల్‌లో సుప్రీం ఆధారిటికి అప్పీలు చేసుకొనుటకు విలలేదని , పాట్నా హైకోర్టు ప్రత్యేక ధర్మశాసనం వారు. శ్రీ మహంత్ హరిహర వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమీషనరు, బిహార్ మరియు ఒరిస్సా కేసులో అభిప్రాయపడింది. ఆ కేసులో , ఈ అంశంపై మొత్తం చట్టం స్పష్టంగా మరియు సమగ్రంగా వ్యవహరించబడింది మరియు అప్పీలుదారు ఉదహరించిన కేసులో లాహోర్ హైకోర్టు యొక్క ఫుల్ బెంచ్ తీసుకున్న అభిప్రాయానికి ఇతర హై కోర్టు నుండి మద్దతు లేదని ఎత్తి చూపబడింది. ప్రీవీ కౌన్సిల్ కూడా , ఈ విషయం తన ముందుకు వచ్చినప్పుడు , దానికి సంబంధించి ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు. పాట్నా కేసు విషయంలో వ్యక్తమైన అభిప్రాయం సరైనదేనని మా అభిప్రాయం.

పాట్నా హైకోర్టు లెటర్స్ పేటెంట్‌లోని క్లాజ్ 31,ఆధారంతో ప్రతివాది లేవనెత్తిన ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని అప్పీలుదారు అడ్డుకున్న పరిణామం, ఈ విధంగా ఉన్నది:-

"మరియు ఏదైనా వ్యక్తి లేదా వ్యక్తులు ఏదైనా తుది తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ నుండి క్రిమినల్ అధికార పరిధిలో లేని ఏ విషయంలోనైనా మా కు లేదా వారి ప్రివీ కౌన్సిల్‌లో మాకు , మా వారసులు మరియు తరువాతి వారలు అప్పీల్ చేయవచ్చని మేము మరింత ఆజ్ఞాపించాము. పాట్నాలోని పేర్కొన్న హైకోర్టు , అప్పీల్‌పై మరియు ఏదైనా తుది తీర్పు నుండి , పేర్కొన్న హైకోర్టు లేదా ఏదైనా డివిజన్ కోర్టు యొక్క న్యాయమూర్తులు అసలు అధికార పరిధిని అమలు చేయడంలో చేసిన ఆర్డర్ , డిక్రీ నుండి 10వ నిబంధనలో ఉన్న ప్రకారం అప్పీలుకు అవకాశముందని హైకోర్టు పేర్కొంది. ఏదైనా సందర్భంలో, జారీ చేయబడిన మొత్తం లేదా విషయం యొక్క విలువ పదివేల రూపాయల కంటే తక్కువ కా నిది లేదా అటువంటి తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఆర్డర్‌లో ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా కొంత క్లెయిమ్, డిమాండ్ లేదా ప్రశ్న ఉన్నచో, లేదా పదివేల రూపాయల విలువకు తక్కువ కాకుండా ఉన్న ఆస్తికి సంబంధించి లేదా ఏదైనా

ఇతర తుది తీర్పు, డిక్రీ లేదా అప్పీల్‌పై లేదా పైన పేర్కొన్న విధంగా చేసిన ఉత్తర్వు నుండి, ఈ కేసు మా వద్ద అప్పీల్ చేయడానికి తగినది అని హైకోర్టు ప్రకటించినప్పుడు ...... "

ఈ క్లాజు యొక్క నిబంధనలను వర్తించుటకుగాను, మొదటగా, అప్పీల్ కింద ఉన్న ఆర్డర్ అంతిమ ఆర్డర్ అని చూపించాల్సిన అవసరం ఉంది ; మరియు రెండవది , ఇది హైకోర్టు యొక్క అసలైన లేదా అప్పీల్ అధికార పరిధి నుపయోగించి జారికాబడినది అని చూపాలి . రెండవ అవసరం నిబంధన యొక్క ముగింపు భాగం నుండి స్పష్టంగా అనుసరిస్తుంది. ఈ కేసులో అప్పీల్ కు రాబడిన ఆర్డర్‌ను తుది ఉత్తర్వుగా పరిగణించలేమని మాకు అనిపిస్తుంది, ఎందుకంటే ఇది పార్టీల హక్కులను దాని స్వంత శక్తితో బంధించదు లేదా ప్రభావితం చేయదు. బీహార్ సేల్స్ టాక్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 21 ప్రకారం హైకోర్టు చేయవలసిందల్లా ఏమంటే లేవనెత్తిన చట్టం లోని ప్రశ్నను నిర్ణయించడం మరియు దాని తీర్పు కాపీని రెవెన్యూ బోర్డుకు పంపడం. హైకోర్టు తీర్పు నేపథ్యంలో , రెవెన్యూ బోర్డు కేసును పరిష్కరించాల్సి ఉంటుంది. బోర్డు యొక్క ఉత్తర్వు సరైన చట్టపరమైన ది అని హైకోర్టు పేర్కొన్నదానిపై ఆధారపడి ఉన్నది అనేది నిజం, అయితే వాస్తవానికి హైకోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు చివరగా పార్టీల హక్కులను భంగం చేయదు. ఈ విషయంలో అంతిమ ఉత్తర్వు అనేది బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ ద్వారా చివర గా జారీకాబడిన ఉత్తర్వు . ఈ ప్రశ్న టాటా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ v. చీఫ్ రెవిన్యూ అథారిటీ , బొంబాయి (50 I.A. 212) కేసులో పూర్తిగా వ్యవహరించింది , ఇక్కడ లార్డ్ అట్కిన్సన్, హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వు కేవలం సలహా మాత్రమే అని ఎత్తిచూపి మరియు లార్డ్ ఎషర్ ఈ క్రింది పరిశీలనలను ఉటంకించారు. రీ నైట్ అండ్ ది టాబర్నాకిల్ పర్మనెంట్ బిల్డింగ్ సొసైటీ ([1892] 2 Q.B. 613, at 617):-

"ఎక్స్ పార్ట్ కౌంటీ కౌన్సిల్ ఆఫ్ కెంట్ విషయంలో చట్ట ప్రకారం , ఒక కేసును న్యాయస్థానం నిర్ణయం కోసం , భాష ప్రాథమికంగా ఒక తీర్పు లేదా ఉత్తర్వుకు సమానమైనదిగా ఉండాలని భావించినప్పటికీ, సందర్భాన్ని చూసినప్పుడు , న్యాయస్థానం అప్పీల్ చేసిన అధికార పరిధి కేవలం సంప్రదింపులు మాత్రమేనని తేలింది. మరియు తీర్పు లేదా ఆదేశానికి సంబంధించినది ఏదీ లేదు."

ప్రారంభిక పరిధి లేదా అప్పిలేట్ అధికార పరిధిని ఉపయోగించి ఈ కేసులో హైకోర్టు ద్వారా ఆర్డర్ జారీకాబడిందని కూడా భావించలేము. హైకోర్టు అప్పీల్ అధికార పరిధిని ఉపయోగిం చి ఈ అంశం తలెత్తిందని వాదించలేదు, ఎందుకంటే హైకోర్టులో అప్పీల్ లేదు. సరిగ్గా చెప్పాలంటే, లాహోర్ హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు సూచించిన కేసులో లాహోర్ హైకోర్టు యొక్క అసలు అధికార పరిధిని అమలు చేయడంలో ఈ విషయం తలెత్తిందని చెప్పలేము , హై కోర్టు నుండి ప్రారంభం జరగాలన్నా. ఎందుకంటే అన్ని ఒరిజినల్ దావాలు మరియు వ్యవహారములు ప్రారంభం కావాలి. కానీ హైకోర్టు ,బీహార్ సేల్స్ టాక్స్

యాక్ట్ యొక్క నిర్దిష్టమైన ప్రొవిజన్ ద్వారా కేసును పరిష్కరించడానికి అధికార పరిధిని పొందింది. అందువల్ల ఈ విషయం యొక్క ముఖ్యాంశం ఏమిటంటే , హైకోర్టు యొక్క పరిధి కేవలం సంప్రదింపులు మాత్రమే మరియు ఒరిజినల్ కానీ, అప్పీలేట్ పరిధి కానీ కాదు.

ఈ దృక్కోణంలో , అప్పీల్ తప్పనిసరిగా కొట్టివేయబడాలి , అయితే ఇరు పక్షాల వాదనలు విన్నప్పుడు, సెక్షన్ 10 (5) ప్రకారం అప్పీలుదారుపై జరిమానా విధించడంలో కమిషనర్ మరియు బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూతో సహా సేల్ ట్యాక్స్ అధికారులు పొరపాటు చేసినట్లు మాకు కనిపించింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం అతను రిజిస్టర్ చేయబడినందున , అతని కేసుకు చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (5) వర్తించదు.

ఈ పరిస్థితులలో, అప్పీల్‌ను తోసిపుచ్చుతూ, మేము ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వు ఇవ్వలేదు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: ఆర్.సి. ప్రసాద్.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్: పి.కె. ఛటర్జీ.